

Arrest

nr. 72 967 van 10 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 18 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russisch staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Shalazhi (Tsjetsjenië).

Van 1992 tot 1996 bent u lid van de garde van de Tsjetsjeense president Dudayev. Tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog helpt u gewonden van en naar het ziekenhuis te voeren. In 2003 gaat u naar Pavlodar (Kazachstan) waar u illegaal verblijft. U trouwt er traditioneel met de Kazachse V. B. (...)

met wie u twee zonen zal krijgen: A. (...) en I. I. (...). Eind 2003-begin 2004 keert u terug naar Tsjetsjenië.

Begin juni 2004 wordt u daar door Kadyrovsti vijf dagen vastgehouden in Khankala. De reden is volgens u uw werk (en dat van uw broer A. (...)) onder Dudayevs bewind en het feit dat uw neef V. I. (...) tijdens de eerste oorlog vice-minister van Buitenlandse Zaken en Economie was. Hun voorstel om voor hen te werken, wijst u af. Uw neef S. G. (...) slaagt erin u vrij te kopen. Na uw vrijlating gaat u terug naar Kazachstan. In datzelfde jaar (2004) gaat uw broer A. (...) naar België waar hij een asielaanvraag indient.

In mei 2006 verhuist u – zonder uw vrouw – naar Karpilovka (Russische Federatie bij de grens met Oekraïne) waar u de eigenaar wordt van een houtverwerkingsbedrijf. Begin juni 2011 gaat u naar Tsjetsjenië terug om er uw ouderlijk huis in uw geboortedorp Shalazhi te renoveren. De ouderen van uw dorp vragen u wat hout om ook het gebouw aan het kerkhof te herstellen. Kort daarop krijgt u bezoek van de politie die u beschuldigt van hulp aan rebellen vanuit dat gebouw. U wordt drie dagen vastgehouden, maar opnieuw slaagt uw neef S. (...) erin u vrij te kopen. Na uw vrijlating, midden juni 2011, keert u terug naar Karpilovka waar u een week later het bezoek krijgt van Kadyrovsti. Ze eisen dat u uw houtbedrijf overlaat aan een zekere A. M. (...). U gaat hier niet mee akkoord en duikt onder bij vrienden. Op 25 juni 2011 's nachts wordt uw bedrijf in brand gestoken waarbij uw bewaker het leven verliest. U gaat ervan uit dat de brand het werk is van de Kadyrovsti. Terwijl u nog steeds ondergedoken leeft, verneemt u dat nu ook de lokale politie u zoekt omdat de Kadyrovsti hen verteld hadden dat u de rebellen financieel zou steunen. Volgens u zijn uw problemen van 2011 het gevolg van uw betrokkenheid bij Dudayev in de jaren negentig.

Uiteindelijk verlaat u uw land eind juni-begin juli 2011. Vanuit Karpilovka gaat u met de wagen naar Chernigov (Oekraïne), van waaruit u met een andere wagen naar België rijdt. U komt in België aan op 4 juli 2011 waar u diezelfde dag asiel aanvraagt.

Eens u in België bent, verneemt u dat uw broers meegenomen en later weer vrijgelaten werden.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw rijbewijs en drie originele foto's.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. U verklaart vermoord te zullen worden door de Tsjetsjeense overheid (meer bepaald door Kadyrovsti die uw houtbedrijf in handen wilden krijgen) wegens uw eerdere betrokkenheid bij de garde van president Dudayev (CGVS p. 8). Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging, zoals vastgelegd in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Wat betreft uw problemen in 2004 (i.e. uw vijfdaagse vasthouding begin juni 2004 door Kadyrovsti wegens uw betrokkenheid bij Dudayev en de (politieke) activiteiten van uw broer en neef in de jaren negentig), dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen en neergelegde documenten, blijkt dat u zich na uw arrestatie nog tweemaal bent gaan aanmelden bij de autoriteiten van uw land. Op 20 juli 2004 bent u namelijk zelf uw rijbewijs gaan ophalen in Urus-Matan volgens de voorziene procedure zonder dat u daarbij problemen ondervond (zie document 1 in administratief dossier + CGVS p. 5). In 2007 ging u in de regio Bryansk, district Zlinskoye, een internationaal reispaspoort aanvragen; na een controle door de FSB kreeg u het echter niet uitgereikt (CGVS p. 6). Het Commissariaat-generaal meent dat uw gedrag niet in overeenstemming lijkt met uw bewering als zou u in Tsjetsjenië door de autoriteiten worden vervolgd. Indien de ordediensten u begin juni 2004 werkelijk meegenomen zouden hebben en indien u werkelijk vreest om door de autoriteiten te worden vermoord, lijkt het helemaal niet geloofwaardig dat u zich zomaar tot diezelfde autoriteiten zou wenden om uw rijbewijs af

te halen. Het lijkt evenmin geloofwaardig dat u de autoriteiten op de hoogte zou stellen van een gepland vertrek uit de Russische Federatie door een reispaspoort aan te vragen.

Nog in dit verband verklaart u na uw arrestatie in juni 2004 teruggekeerd te zijn naar Kazachstan waar u naar eigen zeggen geen problemen had (CGVS p. 3). Toch verklaart u in mei 2006 opnieuw verhuisd te zijn naar Rusland (meer bepaald Karpilovka, CGVS p. 2-3 & p. 11), het land dat u dus eerder ontvlucht was. Meer nog, begin juni 2011 keert u gaat u opnieuw naar Tsjetsjenië (meer bepaald uw geboortedorp Shalazhi), nota bene de plaats van waar u eerder door Kadyrovsti zou meegenomen geweest zijn (CGVS p. 3, p. 10 & p. 12). Voor een asielzoeker die vreest vermoord te worden door de autoriteiten van zijn geboorteland, is deze terugkeer naar zijn land van herkomst en bezoek aan zijn geboortedorp in Tsjetsjenië bijzonder vreemd en opvallend. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen niet alleen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in 2004, maar ook doen ze volledig uw vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade teniet voor de problemen waarvoor u aanvankelijk naar Kazachstan gevlucht was.

Wat betreft uw problemen in 2011 (i.e. uw driedaagse vasthouding door de Tsjetsjeense politie waarbij u beschuldigd werd van hulp aan rebellen en het bezoek aan uw houtbedrijf door Kadyrovsti die het later in brand staken), dient opgemerkt te worden dat een aantal elementen allerminst bijdragen tot de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten eerste legt u geen enkel begin van bewijs voor van het bestaan van uw houtbedrijf, hoewel u verklaart dat het bedrijf op uw naam geregistreerd staat bij de notaris en de belastingdienst van het district Klimtsovski (CGVS p. 17-18). Nog in dit verband verklaart u dat de brandweer ter plaatse kwam bij de brand in uw bedrijf, dat het Ministerie van Buitengewone Zaken daarvan een verslag opstelde en dat u dat alsnog zou bezorgen aan de Belgische asielinstanties (CGVS p. 15). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal hieromtrent echter nog niets ontvangen. De foto's – volgens uw verklaringen over de brand (CGVS p. 19 – die u neerlegt, bevestigen deze brand niet; de foto's tonen een verwoest gebouw maar daaruit kan niet ontegensprekelijk opgemaakt worden dat het wel degelijk om uw houtbedrijf gaat, waar en wanneer die brand plaatsgevonden zou hebben en dat Kadyrovsti de daders zouden geweest zijn, zoals u beweert (CGVS p. 14-15).

Bovendien verklaart u dat er op het moment van de brand 'ongeveer acht' mensen vast in dienst werkten in uw bedrijf. Gevraagd naar hun namen, kan u enkel de volledige naam van A. N. (...) en de voornamen van B. (...) , T. (...) en I. (...) geven (CGVS p. 17). Van iemand die beweert directeur te zijn van een (hout)bedrijf (CGVS p. 3), kan nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat hij de concrete en volledige namen kent van zijn werknemers die hij in dienst had op het moment dat zijn zaak in brand gestoken wordt

Welnu, het ontbreken van elk begin van bewijs gecombineerd met het feit dat u zo slecht op de hoogte blijkt van wie uw werknemers waren, doen ernstige twijfels rijzen bij de kern van uw problemen van 2011, namelijk het bestaan van het houtbedrijf, het feit dat u hout van uw bedrijf naar Tsjetsjenië zou gebracht hebben om er uw ouderlijk huis te herstellen en de rechtstreekse gevolgen daarvan (i.e. de beschuldiging van de politie in die periode, de eis van de Kadyrovsti om uw bedrijf aan hen over te laten en de brand die Kadyrovsti in uw bedrijf zouden aangestoken hebben).

Ten tweede wordt de geloofwaardigheid van uw problemen in Rusland in 2011 verder ondermijnd door een tegenstrijdigheid met uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (CGVS) en bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo verklaart u op het CGVS dat u geen verdere stappen ondernomen heeft tegen de brandstichting en dat u de brand nergens meldde of een klacht indiende omdat de politie u anders zou gevangen nemen (CGVS p. 15); terwijl u op DVZ verklaarde dat de politie kwam naar aanleiding van de brand maar dat u daarvan geen bewijzen heeft (vragenlijst CGVS 12.07.2011 p. 4, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd, verklaart u dat u dat niet gezegd heeft, dat dat een fout is en dat u misschien verkeerd begrepen werd (CGVS p. 15). Dit biedt echter geen afdoende verklaringen voor de tegenstrijdigheid die raakt aan de kern van uw asielrelaas, namelijk de problemen die u na uw terugkeer uit Tsjetsjenië nog met de Kadyrovsti in Karpilovka gekend zou hebben. Als uw bedrijf daadwerkelijk in brand zou zijn gestoken, kan van u nochtans verwacht worden dat u coherente verklaringen aflegt over de al dan niet betrokkenheid van de (lokale) autoriteiten in de nasleep van deze brand.

Ten derde blijft u onaannemelijk vaag over de afloop van deze problemen sinds u vertrokken bent uit uw land. Zo verklaart u niet te weten of de Kadyrovsti sinds uw vertrek nog naar Karpilovka gekomen zijn op zoek naar u; u heeft dat ook niet nagevraagd bij de vrienden bij wie u eerder onderdook en van wie u te horen kreeg dat ook de politie op zoek was naar u. U verklaart ook dat u in België te weten kwam dat uw broers (allen woonachtig in Shalazhi, Tsjetsjenië, CGVS p. 4) nog meegenomen werden en later weer vrijgelaten, maar concreter weet u daar niets over (CGVS p. 18). Deze vaagheden brengen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op de helling. Als u daadwerkelijk problemen zou gehad hebben in 2011 in Tsjetsjenië en in Karpilovka (nota bene buiten de grenzen van de deelrepubliek Tsjetsjenië), kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich verder informeert over de

stand van zaken van uw situatie in Karpilovka en beter op de hoogte bent van de arrestaties van uw broers in Tsjetsjenië, zeker als u verklaart nog contact te hebben met hen (CGVS p. 4).

Ten vierde, wat betreft uw reisroute, verklaart u met de auto van Karpilovka naar Chernigov (Oekraïne) gereden te zijn en van daar met de auto naar België. Daarbij gaf u in Oekraïne uw paspoort aan de mensen die uw reis regelden. Bijgevolg weet u niet onder welke identiteit u reisde. U verklaart ook dat u niet weet wat ze met uw paspoort deden, dat u niet weet waar u de grens met de Europese Unie overstak, dat u onderweg nergens identiteitscontrole kreeg en dat u onderweg niets gemerkt heeft van een grensovergang of douane. U had bovendien geen praktische afspraken gemaakt voor het geval u wel ergens controle zou krijgen (CGVS p. 7). Deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u niet weet met welke identiteitsdocumenten u reisde, onder welke naam dat gebeurde, onderweg nergens identiteitscontrole kreeg en niet op de hoogte bent van praktische afspraken voor het geval u wel controle zou krijgen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust mogelijk belangwekkende informatie achterhoudt voor de Belgische asielinstanties over het moment, de wijze waarop en/of de redenen waarom u uit het land vertrokken bent. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Gelet op bovenstaande elementen moet dan ook geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u in Rusland vervolgd zou worden volgens de Conventie van Genève of er een risico zou lopen op het lijden van ernstige schade. De documenten die u neerlegt, zijn niet van die aard dat ze deze beslissing in uw voordeel zouden veranderen. Uw rijbewijs bevat immers enkel persoonsgegevens die hier niet betwist worden. De drie foto's werden reeds eerder besproken.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient vermeld te worden dat in hoofde van uw broer A. I. (...) (O.V. 5.570.292) en zijn vrouw T. B. (...) (O.V. 5.570.292) – waarvan u verklaart dat ze omwille van dezelfde problemen als u gevlucht zijn uit Rusland (CGVS p. 4-5) – door het Commissariaat-generaal overgegaan werd tot de erkenning van hoedanigheid van vluchteling op 20 juni 2005. Sinds 2 maart 2009 bezitten zij ook de Belgische nationaliteit. Deze beslissing heeft echter geen invloed op de uwe; iedere asielaanvraag wordt immers op individuele merites beoordeeld en de ondertussen gewijzigde situatie in Tsjetsjenië (2004 t.o.v. 2011) heeft het Commissariaat-generaal genoopt tot een andere aanpak in de appreciatie van de asielaanvragen uit deze regio. Het door hen verkregen Belgische staatsburgerschap laat het Commissariaat-generaal bovendien niet toe een eventuele herziening van het aan hen toegekende statuut in overweging te nemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op "de schending van de algemene rechtsbeginselen der behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht". Hiertoe gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. In een tweede middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

De Raad oordeelt dat ingevolge onderlinge verwevenheid deze middelen samen dienen te worden behandeld.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij met betrekking tot haar terugkeer, ondanks de gebeurtenissen in 2004, naar de Russische Federatie opwerpt dat zij toen "*hoopte dat de situatie aldaar verbeterd was*", oordeelt de Raad dat in redelijkheid een loutere hoop van verbetering niet vermag de voorgehouden vrees door de autoriteiten van zijn land van herkomst te worden vermoord op te heffen. Bovendien wijst de Raad erop dat desbetreffende motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich dit onderdeel van de beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van het vastgestelde gedrag, met name het zich na de arrestatie in 2004 richten tot de autoriteiten teneinde een rijbewijs en een internationaal paspoort te bekomen, dat niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging jegens deze autoriteiten – een vaststelling die door verzoekende partij niet wordt betwist – en het ondanks een probleemloos verblijf in Kazachstan terugkeren naar het land waarvan men vreest door de autoriteiten te zullen worden vermoord, op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen *anno* 2004 wordt ondermijnd.

2.2.4. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar het getuigschrift van de Afdeling Staatsbrandcontrole aangaande de brand in het bedrijf Drevservis, als bijlage gevoegd bij het verzoekschrift, wijst de Raad erop dat dit document een kopie betreft en dat aan faxberichten en fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Verzoekende partij heeft, ondanks de aankondiging in het verzoekschrift, het origineel van dit document niet ter terechtzitting neergelegd.

Waar verzoekende partij verwijst naar de internetsite <http://all-russian-business.com> om aan te tonen dat zij wel degelijk directeur is van het houtverwerkend bedrijf Drevservis stelt de Raad na raadpleging van deze site evenwel vast dat nergens kan worden nagegaan wat het officieel karakter van deze site uitmaakt en derhalve evenmin de betrouwbaarheid van deze oplijsting van meer dan 275000 Russische bedrijven en van de erin vermelde gegevens. De gegevens op deze site vormen derhalve geen bewijs dat verzoekende partij ook effectief directeur zou zijn van voormelde firma. Bovendien verhindert de vaststelling dat verzoekende partij niet eens de namen kent van haar amper acht medewerkers – een motivering die ongemoeid wordt gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd – aan dit onderdeel van het relaas eveneens enig geloof te hechten. Document, inclusief internetdocumentatie, kunnen worden bijgebracht en aangehaald ter ondersteuning van het voorgehouden asielrelaas, doch vermogen niet een volstrekt ongeloofwaardig relaas in zijn geloofwaardigheid ter herstellen. Aan dergelijke documentatie kan enkel bewijswaarde worden gegeven voor zover deze gepaard gaat met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet aan de orde is.

2.2.5. Waar verzoekende partij betreffende de vastgestelde tegenstrijdigheid over het al dan niet aanwezig zijn van de politie bij de brand in het bedrijf betoogt dat niet de politie was geweest, doch wel de Afdeling Staatsbrandcontrole, wat zich *qua* bevoegdheid situeert tussen de brandweer en de politie, en het hier derhalve een verkeerde interpretatie betreft, stelt de Raad vast dat verzoekende partij bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk gewag maakt van de politie (administratief dossier, stuk 9, p. 4) en zij deze vragenlijst nadat deze haar in het Russisch werd voorgelezen voor akkoord heeft ondertekend. Voormelde neerslag bij het invullen van de vragenlijst is duidelijk niet voor interpretatie vatbaar en verzoekende partij duidt evenmin aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversatie op een foutieve wijze kon zijn neergeschreven.

2.2.6. Betreffende de vastgestelde onwetendheid aangaande het verdere verloop van de problemen na het vertrek uit de Russische Federatie beperkt verzoekende partij zich te beroepen op haar onmacht om meer actuele informatie te bekomen omtrent de actuele situatie in haar land van herkomst nu zij in België verblijft. De Raad merkt op dat verzoekende partij deze onmacht niet *in concreto* uitwerkt en derhalve niet aanduidt waarom het haar onmogelijk is via familie, vrienden of eventueel een advocaat de nodige informatie in te winnen teneinde een betere inschatting te kunnen maken van haar actuele vrees. Desbetreffende motivering blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.7. Het verweer van verzoekende partij met betrekking tot de motivering aangaande haar reisroute en de wijze van reizen, met name dat zij nog nooit eerder in haar leven buiten Tsjetsjenië was geweest en derhalve onder de indruk was van het hele gebeuren van de reis, mist feitelijke grondslag. Immers zo blijkt uit het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas dat zij meerdere jaren heeft verbleven in Kazachstan en dat zij sedert 2006 woonachtig was in Karpilovka in de Russische Federatie (buiten Tsjetsjenië).

Verder wijst de Raad erop dat van een persoon die uit ernstige vrees voor vervolging zijn land van herkomst verlaat en op illegale wijze op weg is naar Europa, redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij alert is omdat hij op elk moment riskeert te worden tegengehouden door de strikte controles zoals gesteld door verwerende partij. Het is dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekende partij dat zij geen nadere verklaringen kon afleggen omtrent de identiteit waaronder en de documenten waarmee zij reisde. In het licht van deze zeer scherpe controles is het onwaarschijnlijk dat de mensensmokkelaar, mede ter beveiliging van zichzelf bij een effectieve controle, zijn klant niet in kennis zou hebben gesteld van deze informatie.

2.2.8. Voormelde vaststellingen van verwerende partij verhinderen aan het voorgehouden asielrelaas terecht enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partij de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.9. De Raad merkt op dat uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas en dit met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij vergenoegt zich te wijzen op het nog steeds aanwezige geweld tussen de ordediensten en de rebellen in Tsjetsjenië en de er nog latent aanwezige mensenrechtenschendingen, maar brengt geen concrete elementen aan dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Echter, ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoekende partij. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is”* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een “individuele” dreiging volstaat het niet louter naar een

algemene toestand te verwijzen en dient verzoekende partij enig verband met haar concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). De Raad stelt vast dat verzoekende partij met de loutere verwijzing naar de algemene toestand in Tsjetsjenië betreffende de nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen aldaar en naar de nog steeds bestaande conflictsituaties tussen de rebellen en de ordediensten – hetgeen door verwerende partij in de bestreden beslissing trouwens niet wordt ontkend – niet aantoont dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er diensgevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemmt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de *“Subject Related Briefing: Russische Federatie/Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië”* van 20 juni 2011 (administratief dossier, stuk 13, deel 1) blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 12 en 13) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 23 september 2011 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.12. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT